

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Obdo/45/2020
Identifikačné číslo spisu: 1316211341
Dátum vydania rozhodnutia: 31.08.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Prieceľová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1316211341.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: A. Y., T. D. K. XXX/XX, Ž., zast. advokátom JUDr. Michalom Mudrákom, so sídlom Hurbanovo námestie 1, Bratislava, proti žalovanému: Slovak Telekom, a.s., so sídlom Bajkalská 28, Bratislava, IČO: 35 763 469, o zaplatenie 219,-- eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 42Cb/ 69/2018, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Cob/99/2019-219 zo dňa 13. 11. 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Cob/99/2019-219 zo dňa 13. 11. 2019 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava II ako súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 42Cb/69/2018-162 zo dňa 20. 11. 2018 zamietol žalobu žalobcu zo dňa 30. 06. 2016, ktorou sa domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by žalovaného zaviazal na zaplatenie istiny 219,-- eur s príslušenstvom, titulom vrátenia kúpnej ceny za mobilný telefón po odstúpení od zmluvy. Súd prvej inštancie zároveň priznal žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Z odôvodnenia prvoinštančného rozsudku vyplýva, že sporové strany dňa 22. 11. 2012 uzatvorili kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol mobilný telefón iPhone 5 16 GB black, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX. V kúpnej zmluve bol žalobca uvedený ako fyzická osoba - podnikateľ, s miestom podnikania Medená ul. 18, Bratislava, IČO: 42 137 730, zastúpený A. Y., s označením rodného čísla a čísla občianskeho preukazu. Prílohou kúpnej zmluvy bol o. i. záručný list, návod na použitie a Príručka - dôležité informácie o produkte. Strany dňa 22. 11. 2012 uzatvorili aj dodatok k zmluve o poskytovaní verejných služieb, kde bol taktiež ako účastník označený žalobca ako fyzická osoba - podnikateľ, s miestom podnikania Medená 18, Bratislava, IČO: 42 137 730, zastúpený A. Y., s označením rodného čísla a čísla občianskeho preukazu. V tabuľke č. 1 príslušného dodatku bol ako program služieb uvedený BIZNIS STAR 3, ako pôvodný program - podnikateľ 300/500 a výrobné číslo - IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX. Tieto skutočnosti neboli medzi stranami sporné. Spornou v konaní bola otázka, či žalobca kúpnu zmluvu a následne dodatok k zmluve o poskytovaní verejných služieb

uzatváral ako spotrebiteľ alebo ako fyzická osoba - podnikateľ. Súd prvej inštancie po vykonaní dokazovania výsluchom žalobcu, prednesom poverenej zástupkyne žalovaného a oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými v spise konštatoval, že žalobca v zmysle predložených listinných dôkazov, najmä kúpnej zmluvy a dodatku k zmluve o pripojení, v ktorých bol označený ako fyzická osoba - podnikateľ, tieto uzatvoril ako podnikateľ - advokát, a teda sa nejedná o spotrebiteľský vzťah medzi stranami sporu, ale o obchodnozávazkový vzťah. Žalobca vykonáva podnikateľskú činnosť ako registrovaný advokát v zmysle zákona o advokácii č. 586/2003 Z. z. v platnom znení. Žalobca sa pri podpise kúpnej zmluvy, ako aj dodatku identifikoval ako podnikateľ, vzhľadom na to, že uviedol svoje IČO: 42 137 730 a IČ DPH: SK 1074350156. Preto sa na žalobcu nevzťahuje zákon o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z. z. v platnom znení. Aj z vybraného programu žalobcu v zmysle dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb je zrejmé, že si vybral program služieb ako podnikateľ - BIZNIS STAR 3 a pôvodný program žalobcu bol v dodatku uvedený ako Podnikateľ 300/500.

3. K reklamácií vady telefónu a odstúpeniu od zmluvy súd prvej inštancie uviedol, že medzi stranami sporu bola v rámci záruky dohodnutá záručná doba v trvaní 24 mesiacov, ktorá začala plynúť zakúpením a prevzatím mobilného telefónu, t. j. dňa 22. 11. 2012. V rámci plynutia záručnej doby si žalobca uplatnil reklamáciu, ktorú žalovaný neuznal. Bolo to na základe oznámenia autorizovaného servisu, ktorý v rámci diagnostiky mobilného telefónu zistil, že telefón nespĺňa predpoklady a podmienky pre záručnú opravu. Telefón podľa správy záručného servisu vykazoval známky vniknutia neznámej kvapaliny, v dôsledku čoho došlo k porušeniu záručných podmienok. Žalovaný zotrval na stanovisku, že vada vznikla vinou žalobcu, a to nesprávnou manipuláciou s telefónom, čím došlo k porušeniu záručných podmienok, čo nezakladá dôvod na odstúpenie od zmluvy. Záručný list (na č. I. 6 spisu) obsahuje v bode 3 podmienky záruky, podľa ktorých, ak sa v záručnej dobe vyskytne vada výrobku, ktorá nevznikla zavinením kupujúceho, bude výrobok bezplatne opravený za predpokladu, že o. i. výrobok nebol poškodený mechanicky alebo tekutinou. S týmito podmienkami záruky vyjadril žalobca súhlas, keďže záručný list bol prílohou kúpnej zmluvy, ktorú žalobca podpísal. Nakoľko podľa vyjadrenia autorizovaného servisu sa nejedná o výrobnú vadu telefónu, ale o vadu, ktorá vznikla nesprávnou manipuláciou, čo vyplýva zo správy autorizovaného servisu, žalobca porušil záručné podmienky, a preto nemal nárok na opravu telefónu v rámci záručnej doby. Nesprávna manipulácia s telefónom, a tým aj porušenie záručných podmienok, nezakladá dôvod na odstúpenie od kúpnej zmluvy. Odstúpenie od zmluvy zo dňa 07. 03. 2014, v ktorom ako dôvod žalobca uviedol porušenie povinnosti žalovaného odstrániť vadu, je preto podľa názoru súdu neplatné. Žalovaný neporušil žiadnu povinnosť, ktorá by zakladala oprávnenie žalobcu od zmluvy odstúpiť a žiadať vrátenie kúpnej ceny. V kontexte vyššie uvedeného súd zdôraznil, že podstatným listinným dôkazom preukazujúcim porušenie záručných podmienok žalobcom, je servisná správa autorizovaného servisu VSP Data SK s.r.o. zo dňa 13. 12. 2013, ktorá uviedla, že telefón vykazuje známky vniknutia neznámej kvapaliny, majúce za následok porušenie záručných podmienok, v dôsledku vystavenia telefónu nadmernej vlhkosti. Žalobca v konaní produkoval dôkazy ako faktúry vystavené žalovaným, zmluvu o pripojení zo dňa 30. 09. 2002 a iné. Súčasne navrhol ako dôkaz vykonať ohliadku telefónu. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a predložené listinné doklady (najmä kúpna zmluva, dodatok k zmluve o poskytovaní verejných služieb a servisná správa), sa dôkazy predložené žalobcom a návrh na vykonanie ohliadky telefónu, javili súdu ako právne bezvýznamné. Súd dal do pozornosti žalobcu, že tento nemusel kúpnu zmluvu podpísať, pokiaľ nesúhlasil s údajmi, ktoré boli v kúpnej zmluve uvedené, najmä údaje o žalobcovi ako podnikateľovi. Podpisom kúpnej zmluvy a následne aj dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb súhlasil s ich znením, ako aj s údajmi, ktoré sa v nich nachádzali. Prevzatím záručného listu, ktorý tvoril prílohu k zmluve, zároveň súhlasil s dispozitívnou úpravou zodpovednosti za vadu, ako aj spôsobom reklamácie, ktorú si strany dojednali.

4. Na odvolanie žalobcu, Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací, rozsudkom č. k. 3Cob/99/2019-219 zo dňa 13. 11. 2019, rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) potvrdil.

5. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozsudku skonštatoval vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia prvoinštančného súdu a na zdôraznenie jeho správnosti, reflektujúc na odvolacie námietky žalobcu

uviedol, že v konaní bolo preukázané, že poškodenie mobilného telefónu vzniklo vplyvom jeho vystavenia tekutine, resp. jeho používania vo vlhkom prostredí. Súd mal za nepochybné, že vady telefónu boli spôsobené vniknutím neznámej kvapaliny do tela zariadenia, čo preukázal aj výsledok servisnej správy, na základe čoho konštatoval, že žalovaný v spojení s predloženými dokladmi ustál dôkazné bremeno. Žalobca nenavrhol v konaní také dôkazy, ktoré by spochybnili argumentáciu žalovaného a servisu, ktorý vyhotovil správu predloženú žalovaným. Žalobca podľa názoru odvolacieho súdu, nepreukázal také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali priznanie nároku z väd tovaru podľa § 560 a nasl., § 436 a nasl. a § 429 a nasl. Obchodného zákonníka (ďalej len „ObchZ“). Neobstojí podľa odvolacieho súdu argumentácia žalobcu o aplikovaní spotrebiteľského práva, keďže bolo zrejmé, že žalobca požiadal žalovaného o aktiváciu programu služieb pre podnikateľov - BIZNIS STAR 3, identifikoval sa ako fyzická osoba - podnikateľ, poskytol svoje podnikateľské údaje, preto sa na žalobcu nevzťahuje zákon o ochrane spotrebiteľa. Z obsahu zmluvy je zrejmé, že žalobca vystupoval v zmluvnom vzťahu so žalovaným ako podnikateľ. Ďalšie odvolacie argumenty žalobcu vyhodnotil odvolací súd za irelevantné, nakoľko nemali vplyv na zistený skutkový stav súdom.

6. Poukázaním na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 209/04, ako aj judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva [ďalej len „ESLP“ (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A s. 12, S 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higinis c. Francúzsko z 19. februára 1998)], odvolací súd skonštatoval, že rozsudok súdu prvej inštancie spĺňa aj kritéria pre dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia.

7. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. a žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keďže mu žiadne trovy nevznikli.

8. Rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť dňa 23. 01. 2020.

9. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote dovolanie (č. l. 236 - 244), prípustnosť ktorého vyvodil z ust. § 420 písm. f/ C. s. p., tvrdiac, že odvolací súd napadnutým rozsudkom znemožnil jeho osobe, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces.

10. Žalobca odvolaciu súdu vytkol nepreskúmateľnosť jeho rozsudku. Poukázal na svoje vyjadrenie zo dňa 07. 06. 2017, vyjadrenie na pojednávaní dňa 20. 11. 2018 a osobitne zdôraznil tvrdenie uvedené v odvolaní, že žalovaným predložená servisná správa autorizovaného servisu VSP Data SK s.r.o. zo dňa 13. 12. 2013 (ďalej len „servisná správa“) predstavovala len kópiu dokumentu, ktorý ani nebol podpísaný. Žalobca od začiatku spochybňoval pravosť a pravdivosť servisnej správy, s ktorými tvrdeniami sa však odvolací súd vôbec nevysporiadal a v bode 7. odôvodnenia rozsudku len skonštatoval, že servisnú správu považuje za dokázanú, t. j. za pravú a pravdivú, z ktorej vyplýva, že žalovaný nezodpovedá za vady. Žalobca tvrdí, že jeho zaťažovalo dôkazné bremeno, že telefón mal vady (čo ani nebolo sporné) a žalovaný mal dôkazné bremeno, že existujú skutočnosti, ktoré vylučujú jeho zodpovednosť za vady. Žalovaný túto skutočnosť preukazoval len servisnou správou, ktorej pravosť a pravdivosť žalobca spochybnil, preto bolo povinnosťou žalovaného pravosť a pravdivosť tejto správy preukázať, čo neurobil. Povinnosťou žalovaného bolo predložiť originál servisnej správy, resp. inak preukázať, že ju vyhotovila osoba uvedená v servisnej správe (najmä ak absentuje akýkoľvek podpis). Žalovaný nepreukázal, že spoločnosť VSP Data a.s. bola autorizovaným servisom telefónov Apple, resp. inou osobou, ktorá bola spôsobilá uskutočniť závery, ktoré boli predmetom servisnej správy. Žalobca zdôraznil, že práve (a výlučne) servisná správa predstavovala pre odvolací súd dôkaz vylučujúci zodpovednosť žalovaného, a preto tvrdenia žalobcu týkajúce sa pravosti a pravdivosti tejto správy boli v spore podstatné okolnosti, s ktorými sa mal odvolací súd vysporiadať, čo neurobil.

11. Žalobca ďalej tvrdí, že žalovaný nepreukázal (a nemožno to vyvodíť ani zo servisnej správy), že telefón bol poškodený tekutinou, ani že vada telefónu bola spôsobená vystavením telefónu neprimerane nepriaznivým podmienkam alebo nepriaznivému vplyvu počasia, s ktorou argumentáciou sa však odvolací súd tiež nevysporiadal, hoci išlo o základnú a zásadnú otázku riešiacu zodpovednosť žalovaného za vady telefónu. Naopak, odvolací súd v rozpore so znením servisnej správy (zároveň však odkazujúc na túto správu) konštatoval, že vady telefónu boli spôsobené vniknutím neznámej kvapaliny do tela zariadenia. Žalobca zdôraznil, že servisná správa sa príčinou vád (resp. poruchy telefónu) vôbec nezaoberala, len konštatovala, že vykazovanie známok vniknutia neznámej kvapaliny predstavuje porušenie záručných podmienok. Žalobca uviedol, že vystavenie telefónu nadmernej vlhkosti samo o sebe nepredstavuje porušenie záručných podmienok, ale za ich porušenie možno považovať len taký stav, ak v dôsledku vystavenia telefónu nadmernej vlhkosti vznikne porucha. Táto príčinná súvislosť však zo servisnej správy nevyplýva a žalovaný ju ani nepreukázal, preto dôkazné bremeno neunesol. S týmto argumentom sa však odvolací súd opäť nevysporiadal.

12. Žalobca odvolaciemu súdu ďalej vytkol, že sa nevysporiadal s jeho argumentáciou týkajúcou sa spotrebiteľského vzťahu. Žalobca sa v čl. III. svojho odvolania rozsiahol zaoberal tým, prečo vzťah medzi žalobcom a žalovaným je potrebné považovať za spotrebiteľský vzťah, napriek tomu sa odvolací súd vôbec nevysporiadal s argumentom, že predmetom činnosti žalobcu ako fyzickej osoby - podnikateľa je „výkon advokácie“, a teda žalobca pri kúpe telefónu nemohol konať v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, pretože kúpou telefónu sa advokácia nevykonáva. Žalobca poukázal na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 03. 09. 2015, sp. zn. C-110/14, ktorý riešil situáciu, kedy spotrebiteľskú zmluvu uzatvorila fyzická osoba, ktorá bola advokátom a ktorú je tiež potrebné považovať za spotrebiteľa, ktorý sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k prístupiu na podmienky vopred pripravené (bod 18. citovaného rozsudku). Žalobca uzatváral kúpnu zmluvu ako spotrebiteľ a žalovaný si bol tejto skutočnosti vedomý. Žalovaný evidoval žalobcu v systéme ako fyzickú osobu - podnikateľa, preto nevedel pre žalobcu vystaviť kúpnu zmluvu s „nepodnikateľskými“ údajmi o žalobcovi, žalobcu však považoval za spotrebiteľa a predložil mu aj taký obsah kúpnej zmluvy, z ktorej táto skutočnosť vyplýva (napr. Zmluva o kúpe iPhone zariadenia je uzatvorená podľa §§ 613 až 627 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a nie Obchodného zákonníka). Žalovaný až do podania žaloby považoval žalobcu za spotrebiteľa a tak s ním aj konal, napr. v potvrdení o prijatí reklamácie zo dňa 29. 11. 2013 poučil žalobcu o jeho právach v zmysle právnej úpravy zakotvenej v § 622 a § 623 OZ týkajúcej sa spotrebiteľských zmlúv, rovnako v doklade o vybavení reklamácie/vybabenej oprave zo dňa 13. 01. 2014 informoval žalobcu o jeho práve prislúchajúcom výlučne spotrebiteľovi podľa § 18 ods. 7 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Žalobca poukázal na všeobecnú zásadu, podľa ktorej ustanovenia zmluvy je v prípade pochybnostiach potrebné vykladať v neprospech strany, ktorá dané ustanovenie zmluvy použila ako prvá. Odvolaciemu súdu vytkol, že sa nevysporiadal s jeho argumentáciou spočívajúcou v tvrdení, že tým, že ide o formulárovú zmluvu žalovaného, je potrebné kúpnu zmluvu vykladať v neprospech žalovaného.

13. Žalovaný v ďalšej časti dovolania dôvodil falšovaním dokumentov zo strany žalovaného. V čl. V. odvolania poukázal na to, že žalovaný úmyselne predložil súdu vo svojom vyjadrení zo dňa 20. 01. 2017 nepodpísané verzie dokumentov, nakoľko verzie dokumentov, ktoré boli podpísané, boli podpísané v inom znení (tak, ako ich predložil žalobca v žalobe), a to pokiaľ ide o obsah (žalobca k podpisu pripojil výhrady), ako aj o rozsah (napr. podpísané potvrdenie o prijatí reklamácie zo dňa 29. 11. 2013 obsahuje 2 strany, pričom potvrdenie predložené žalovaným obsahuje 3 strany; obdobne aj napr. doklad o vybavení reklamácie/vykonanej oprave zo dňa 13. 01. 2014). Tvrdená skutočnosť je zrejmá z jednoduchého porovnania podpísaných dokumentov, ktoré predložil žalobca, s dokumentmi ktoré predložil súdu žalovaný. Odkazom na čl. II. bod 1. svojho odvolania žalobca poukázal na úpravy textu kúpnej zmluvy, ktoré žalovaný uskutočnil až po jej podpise a s ktorým tvrdením sa odvolací súd vôbec nevysporiadal, ale vychádzal z pravosti a pravdivosti servisnej správy, ktorá ani nebola podpísaná, a to napriek tomu, že žalobca jej pravosť a pravdivosť spochybnil.

14. Na základe všetkých vyššie uvedených tvrdení žalobca dovolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Cob/99/2019-219 zo dňa 13. 11. 2019, vrátane výroku o trovách konania, zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

15. K dovolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný písomným podaním na č. l. 259 až 263 spisu, v ktorom zhrnúc, že dovolanie žalobcu nie je prípustné, žalobcom napádaná servisná zmluva je platná, pravá a pravdivá, právny vzťah medzi sporovými stranami je obchodným záväzkovým vzťahom a že žalovaný úspešne vyvrátil všetky žalobcove tvrdenia o údajnom falšovaní zmluvnej dokumentácie, navrhol dovolanie žalobcu odmietnuť. Súčasne si uplatnil náhradu trov dovolacieho konania.

16. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou C. s. p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je dôvodné.

17. Podľa ustanovenia § 419 C. s. p., dovolanie je prípustné voči rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak to zákon pripúšťa. Uvedené znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p.. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí výlučne do právomoci dovolacieho súdu (viď k tomu napr. III. ÚS 474/2017). V tejto súvislosti osobitne platí, že len dovolací súd bude rozhodovať o naplnení predpokladov prípustnosti dovolania definovaných v jednotlivých ustanoveniach Civilného sporového poriadku (obdobne aj I. ÚS 438/2017).

18. Podľa § 420 C. s. p., dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, pokiaľ trpí niektorou z procesných väd konania vymenovaných v písm. a/ až f/ predmetného ustanovenia (zakotvujúce tzv. vady zmätočnosti). Vo vzťahu k vade zmätočnosti v zmysle § 420 C. s. p. je nutné, aby dovolateľ v dovolaní jednoznačne uviedol, ktorou z väd zmätočnosti uvedenej pod písm. a/ až f/ je podľa jeho názoru rozhodnutie odvolacieho súdu, resp. konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, poznačené a zároveň je jeho (procesnou) povinnosťou podľa § 431 ods. 2 C. s. p. uviesť, v čom konkrétne táto vada spočíva.

19. V danom prípade žalobca (ďalej tiež ako „dovolateľ“) v dovolaní namietol vadu zakotvenú v § 420 písm. f/ C. s. p., spočívajúcu v nesprávnom procesnom postupe odvolacieho súdu, ktorý dovolateľovi znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces.

20. Pod nesprávnym procesným postupom súdu treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa strane znemožnila realizácia tých procesných práv, ktoré majú slúžiť na ochranu a obranu jeho práv a záujmov v tom ktorom konaní, pričom miera tohto porušenia bude znamenať nespravodlivý súdny proces. V danom prípade k uvedenej vade malo dôjsť nesprávnym procesným postupom odvolacieho súdu, ktorý potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie bez vysporiadania sa s námietkami žalobcu prednesenými v jeho dovolaní (obsiahnutými pôvodne aj v jeho odvolaní). Žalobca tvrdí, že odvolací súd sa v odôvodnení svojho rozsudku nevysporiadal s jeho argumentáciou týkajúcou sa pravosti a pravdivosti servisnej správy, vrátane jej vyhodnotenia, ako aj argumentáciou týkajúcou sa spotrebiteľského vzťahu medzi sporovými stranami a falšovania dokumentov žalovaným, čo má za následok nepreskúmateľnosť jeho rozhodnutia.

21. Po oboznámení sa s obsahom s vecou súvisiaceho súdneho spisu dospel dovolací súd k záveru, že námietka dovolateľa spočívajúca vo vyššie tvrdenej okolnosti, je dôvodná.

22. Povinnosť súdu svoje rozhodnutie náležite odôvodniť je jedným z princípov predstavujúcich súčasť práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

23. Štruktúra práva na odôvodnenie súdneho rozhodnutia je rámcovo upravená v § 220 ods. 2 C. s. p., pričom táto norma sa uplatňuje aj v odvolacom konaní (§ 378 ods. 2 C. s. p.). Osobitne náležitosti odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu upravuje ustanovenie § 393 ods. 2 C. s. p.. Hoci úprava v § 387 ods. 2 C. s. p. umožňuje odvolaciemu súdu v prípade, ak sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého prvoinštančného rozhodnutia, obmedziť v odôvodnení svojho rozhodnutia len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť ďalšie dôvody, uvedené neznamena, že by sa pri potvrdení odvolaním napadnutého rozhodnutia z dôvodu jeho vecnej správnosti nemal vysporiadať so všetkými námietkami odvolateľa, práve naopak. Keďže odvolanie žalobcu obsahovalo viacero dôvodov a námietok s návrhom na zmenu rozsudku prvoinštančného súdu v jeho prospech, je (bolo) nutné, aby sa odvolací súd vysporiadal so všetkými odvolacími námietkami odvolateľa, a nie ich len veľmi stručne a všeobecne zosumarizoval, resp. zodpovedal len niektoré alebo ich nezodpovedal vôbec. Samotný odvolací súd v bode 8. svojho rozsudku odkazom na judikatúru ESLP skonštatoval, že pokiaľ ide o argument strany, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa naň špecifická odpoveď.

24. Z odvolania žalobcu zo dňa 10. 01. 2019 (na č. l. 178 až 186 spisu), podaného proti rozsudku súdu prvej inštancie č. k. 42Cb/69/2018-162 zo dňa 20. 11. 2018, vyplývajú námietky žalobcu, spochybňujúce pravosť a pravdivosť servisnej správy zo dňa 13. 12. 2013, tvrdiac, že žalovaný v konaní argumentoval len kópiou predmetného dokumentu, navyš nepodpísaného. Z obsahu spisu dovolací súd zistil, že žalobca aj žalovaný v konaní predložili listinné dokumenty označené ako „Potvrdenie o prijatí reklamácie“, „Doklad o vybavení reklamácie/vykonanej oprave“, „Servisná správa“ a „Sprievodka na opravu“, každý z nich ich však predložil v inom vyhotovení (čo sa týka obsahu a napr. v prípade „Potvrdenia o prijatí reklamácie“, aj počtu strán), žalobca ich navyš predložil ako podpísané a žalovaný bez podpisov obidvoch účastníkov posudzovaného zmluvného vzťahu. Napriek tomu, že ide o podstatné odvolacie dôvody žalobcu (podpis je podstatnou náležitosťou písomného právneho úkonu a má vplyv na jeho platnosť alebo neplatnosť), odvolací súd sa k nim v odôvodnení svojho rozsudku nijako nevyjadril. Uviedol síce, že žalovaný ustál svoje dôkazné bremeno, dôvodiac výsledkom servisnej správy, túto však žalobca (i ďalšie dokumenty), poukazujúc na ich odlišnosť, vrátane absentujúcich podpisov na žalovaným predložených listinách, spochybnil, preto bolo povinnosťou odvolacieho súdu sa k týmto námietkam náležite vyjadriť.

25. Dovolací súd sa stotožňuje aj s dôvodnosťou námietky žalobcu spočívajúcou v tvrdení o nevysvetlení (resp. nedostatočnom vysvetlení) dôvodu, pre ktorý vzťah medzi sporovými stranami je potrebné považovať za vzťah spotrebiteľský. V situácii, kedy žalobca v odvolaní podrobne dôvodil tvrdeniami, že žalovaný až do podania žaloby považoval žalobcu za spotrebiteľa a tak s ním aj konal, v zmluve o kúpe iPhone zariadenia odkazoval na ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce spotrebiteľskú zmluvu, rovnako v potvrdení o prijatí reklamácie zo dňa 29. 11. 2013 poučil žalobcu podľa právnej úpravy týkajúcej sa spotrebiteľských zmlúv, taktiež v doklade o vybavení reklamácie/vybabenej oprave zo dňa 13. 01. 2014 informoval žalobcu o práve prináležiacom výlučne spotrebiteľovi, potom odôvodnenie odvolacieho súdu o tom, že žalobca požiadal žalovaného o aktiváciu programu služieb pre podnikateľov, identifikoval sa ako fyzická osoba - podnikateľ a poskytol svoje podnikateľské údaje, je nepostačujúce. Rovnako argument súdu prvej inštancie vo vzťahu k týmto okolnostiam, teda, že žalobca nemusel kúpnu zmluvu podpísať, pokiaľ nesúhlasil s údajmi v nej uvedenými (bod 45. rozsudku č. k. 42Cb/69/2018-162), je nedostatočným (a navyš nepresvedčivým) vysvetlením namietaných okolností.

26. K namietanému falšovaniu dokumentov zo strany žalovaného sa odvolací súd nevyjadril vôbec, len všeobecne konštatoval, že ďalšie odvolacie argumenty žalobcu sú irelevantné, nakoľko nemali vplyv na zistený skutkový stav súdom. Podľa názoru dovolacieho súdu by takýto vplyv nemali, pokiaľ by tvrdenia žalobcu o prípadnom „falšovaní“ dokumentov neostali v konaní otázne; v odôvodnení odvolacieho súdu, avšak ani odôvodnení súdu prvej inštancie nebol vysvetlený dôvod predloženia

rozdielnych listín vzťahujúcich sa na posudzovanú vec obidvomi stranami sporu.

27. S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti dospel dovolací súd k záveru, že z dôvodu nedostatočného odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu, je tento nepreskúmateľný, majúci za následok jeho arbitrárnosť, v dôsledku ktorej okolnosti je nepochybné, že odvolací súd zaťažil svoje konanie procesnou vadou v zmysle § 420 písm. f/ C. s. p.. Dovolací súd preto rozsudok odvolacieho súdu č. k. 3Cob/99/2019-219 zo dňa 13. 11. 2019 podľa § 449 ods. 1 C. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 450 C. s. p.). V ďalšom konaní je odvolací súd právnym názorom dovolacieho súdu viazaný (§ 455 C. s. p.). V novom rozhodnutí rozhodne odvolací súd znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 C. s. p.).

28. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C. s. p. a § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. 05. 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.